ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β'. ΑΡ. 471

ΔΕΥΤΕΡΑ
21
ΜΑΡΤΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 30 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡΑ 6 Λ.35
ΙΚΩΒΟΥ ΟΜΟΛ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 9 ΧΕΛΑΧΙΣΤΗ 7..7 ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΜΕΤΡΙΑ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΒΟΡΕΙΟΙ ΑΣΘΕΝ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ-ΙΟΝΙΟΝ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 770.6

Η ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΣ ΑΠΟΦΑΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης οὐδέποτε ὑψώθη φωνὴ ἀδιαλλαξίας. Τοὐναντίον πάντοτε διεκηρύχθη ὅτι ὕψιστον ἀπέναντι τῆς Πατρίδος καθῆκον ἐπιβάλλει τὴν παραμερισιν πάσης ἐπιμάχου πολιτειακῆς διαφορᾶς, διὰ νὰ φθάσωμεν ἀπροσκόπτως εἰς τὸν ἀντικειμενικόν μας σκοπόν, δηλαδὴ τὴν ἐθνικὴν ἕνωσιν, χάριν τῶν γενικωτέρων ἑλληνικῶν συμφερόντων.

Ἐπιστεύσαμεν καὶ ἐξακολουθοῦμεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι ἡ ἰδέα αὕτη ἔχει ριζωθῇ εἰς τὰς ψυχὰς ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ διὰ τοῦτο, ὡς φορεῖς καὶ ἡμεῖς τῆς Κοινῆς Γνώμης, οὐδέποτε ἐδιστάσαμεν νὰ τεθῶμεν ἀντιμέτωποι ἀμφοτέρων τῶν ἀδιαλλάκτων παρατάξεων.

Δὲν ἠθελήσαμεν ν' ἀμφισβητήσωμεν ποτὲ ὅτι τὴν θέλησιν ταύτην τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ θὰ παρεγνώριζον ἢ δὲν θὰ συνεμερίζοντο, μετὰ τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐκλογῶν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως, οἱ κατέχοντες τὰς ἀνωτάτας ἱεραρχικὰς βαθμίδας τοῦ στρατεύματος, καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἠκολουθήσαμεν κανένα, οὔτε εἰς σκέψεις οὔτε εἰς διαμαρτυρίας, ὅταν κατηρτίζοντο τὰ στρατιωτικὰ νομοσχέδια ἢ τὸ περίφημον συμβούλιον, ἀπὸ τὰς ἀποφάσεις τοῦ ὁποίου ἀνεμένετο ἡ λύσις τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος.

Ἡ ρύθμισις ἄλλως τε τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος δὲν ἦτο ποτὲ δυνατὸν νὰ ἐξαρτηθῇ ἀπὸ νομοθετικὰς διατάξεις, μεθ' οἱασδήποτε προσοχῆς καὶ λεπτομερείας καὶ ἂν συνετάσσοντο αὗται. Τὴν ρύθμισιν τοῦ στρατιωτικοῦ ζητήματος ἐνεπιστεύθημεν εἰς τὸν πατριωτισμὸν καὶ τὴν εὐθυκρίσιαν τῶν ἀπαρτιζάντων τὸ συμβούλιον ἀνωτάτων ἀξιωματικῶν, διότι ἡ ἐπάνοδος τῆς ἡσυχίας καὶ τῆς γαλήνης εἰς τὸν δοκιμασθέντα ἑλληνικὸν στρατὸν ἀποτελεῖ ζήτημα τιμῆς καὶ ὑπάρξεως δι' αὐτοὺς τοὺς ἰδίους κατὰ πρώτιστον λόγον.

Τὸ στρατιωτικὸν συμβούλιον εἶχε τὴν ὑποχρέωσιν νὰ κρίνῃ τοὺς ἀξιωματικοὺς συμφώνως πρὸς τὸ πνεῦμα τῆς κατηγορηματικῆς ἐπιταγῆς τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ, τὸ ὁποῖον καλῶς ἐγνώριζε καὶ τὸ ὁποῖον τῷ ἐπέβαλε τὴν ἐπαναφορὰν παντὸς ἱκανοῦ ἀξιωματικοῦ, ὅστις εἴτε ἀκουσίως ἀπεμακρύνθη τῶν τάξεων τοῦ στρατεύματος, εἴτε ἑκουσίως παρητήθη αὐτῶν διὰ καὶ μὴ ἀποτελέσῃ μέλος ἀθροίσματος ἀνθρώπων, οἵτινες ὑπέστειλαν τὰς ἐθνικὰς σημαίας διὰ νὰ ἀναπετάσουν ἐκλογικὰ σήματα καὶ νὰ μάχωνται εἰς τὰς ὁδοὺς τῆς Πρωτευούσης.

Ὑπήρξαμεν μόνοι ἴσως μεταξὺ ὅλων οἵτινες, παρὰ τὰς συμφορὰς τὰς ὁποίας συνεσώρευσαν ἐπὶ τῶν ἐθνικῶν ἐρειπίων αἱ στρατοκρατικαὶ ἀθλιότητες, διετηρήσαμεν ἀρκετὴν τὴν ψυχραιμίαν, διὰ ν' ἀναγνωρίσωμεν ὅτι δὲν ἦτο δίκαιον νὰ ῥιφθῇ ὁ λίθος τοῦ ἀναθέματος κατὰ τοῦ στρατεύματος, διότι τὴν εὐθύνην τῆς ἐκ τῶν ἔργων του παρεκκλίσεως ἔφερε ἐν πολλοῖς καὶ ὁ πολιτικὸς κόσμος, εἴτε διότι ἐπεζήτησε τὴν ἀρωγὴν στρατιωτικῶν τινων στοιχείων διὰ νὰ ἐπιβῇ τῆς ἀρχῆς, εἴτε διότι ἐκ τῆς ἀδρανείας του καὶ τῆς ἀνεπαρκείας του δὲν κατώρθωσε ν' ἀντιμετωπίσῃ τὴν κρίσιν, τὴν ὁποίαν μᾶς ἐκληροδότησεν ὁ εὐρωπαϊκὸς πόλεμος καὶ ὁ θλιβερὸς ἐν Μικρασίᾳ ἐπίλογός του.

Ἀτυχῶς τὸ Στρατ. Συμβούλιον δὲν κατώρθωσε νὰ λύσῃ τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα. Ἐφάνη πολὺ κατώτερον τῶν προσδοκιῶν τῆς Κοινῆς Γνώμης, καὶ αἱ ἀποφάσεις του δύνανται νὰ θεωρηθοῦν ὡς πρόκλησις καὶ κατὰ τῶν διαλλακτικωτέρων στοιχείων. Ὡς παράδειγμα ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν ὅτι τὸ Συμβούλιον δὲν ἔκρινεν ἄξιον ἐπαναφορᾶς τὸν στρατηγὸν Βαλέτταν, ὅστις ἀπεποιήθη τὴν παράκλησιν τῆς Κυβερνήσεως νὰ ἀπαρτίσῃ μέλος αὐτοῦ!

Τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα ἐκκρεμεῖ καὶ παραμένει ἐπὶ τάπητος πάντοτε. Καὶ ἐὰν ἀκόμη ὑποτεθῇ ὅτι ἠδυνάμεθα νὰ παρασιωπήσωμεν τὴν ἀντίληψιν ταύτην τῆς Κοινῆς Γνώμης, κατ' οὐδὲν θὰ ἠδυνάμεθα νὰ βοηθήσωμεν τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον ἀναγνωρίζομεν ὡς δυσχερὲς καὶ τὸ ὁποῖον ἡ ἑρμαφρόδιτος ἀπόφασις τοῦ στρατιωτικοῦ Συμβουλίου κατέστησεν ἔτι δυσχερέστερον.

Ἡ Κυβέρνησις καλεῖται σήμερον νὰ συμπληρώσῃ τὸ ἔργον τοῦ Συμβουλίου τὸ ταχύτερον, διὰ νὰ δοθῇ μία ὁριστικὴ λύσις εἰς τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα ἱκανοποιοῦσα τὰς δικαίας ἀπαιτήσεις τῆς Κοινῆς Γνώμης. Ἡ ἐκκρεμότης του ἐγκυμονεῖ κινδύνους καὶ δημιουργεῖ ἀστάθειαν, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἡ Κυβέρνησις εἶναι ἀδύνατον νὰ στηρίξῃ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τοῦ κράτους, ἥτις ἀποτελεῖ τὸν ἀντικειμενικὸν αὐτῆς σκοπόν.

ΤΑ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ ΝΑΥΑΡΧΟΥ ΦΟΝ ΤΙΡΠΙΤΣ

Η ΠΛΑΝΗ ΤΟΥ ΜΠΕΤΜΑΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΔΥΝΑΤΟΥ ΜΙΑΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ ΜΕ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ.—"Η ΑΓΓΛΙΑ ΕΙΝΑΙ ΜΟΛΟΣΣΟΣ ΤΟΝ ΟΠΟΙΟΝ ΔΕΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΑΓΡΙΩΝΗ ΚΑΝΕΙΣ„.—Η ΓΕΝΙΚΗ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ ΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ

Δικαίως τὸ λαϊκὸν αἴσθημα δὲν ἀποδίδει εἰς τὸν στρατιωτικὸν παράγοντα, ἀλλ' εἰς τὸν πολιτικὸν Βίσμαρκ τοὺς κεροβόλους πολέμους, διὰ τῶν ὁποίων ἐξησφαλίσθη ἡ ἐλευθερία, ἡ ἑνότης καὶ ἡ εὐημερία μας. Ἐρῶτον ἀπάντησιν ὁ γερμανικὸς λαὸς ἦτο ὑγιὴς καὶ πειθαρχικός, ἡ δὲ ἀμυντικὴ τῆς χώρας δύναμις ἀκατάβλητος, ἡ Κυβέρνησις εἶχεν ἱκανὰ πολιτικά, στρατιωτικὰ καὶ ναυτικὰ δεδομένα διὰ νὰ ἐξέλθῃ μετὰ τιμῶν ἐκ τοῦ κατὰ τῆς Ἀγγλίας πολέμου, εἰς τὸν ὁποῖον περιεπλάκη. Ὁ στρατός, ὅστις ἐν τῇ ὅλως ἰδιαζούσῃ θέσει του δὶν ἦτο προπαρασκευασμένος διὰ τὸν κατὰ τῆς Ἀγγλίας πόλεμον, ὑπετίμησε τὸν δυσπρόσβλητον τοῦτον ἀντίπαλον. Τοῦτα φρονῶν, ἐχαρακτηρίσθην ὡς ἀπαισιόδοξος, ἐν δὲ τῷ «Λιόν ντ' Ὀρ» ἐδημοσιεύθη, ἐν δὲ τῷ «Λιόν ντ' Ὀρ» εἰς τὴν Σαρλεβίλ ἠκούσθη ὅτι, ἐνῷ οὐδεὶς ὑπῆρχεν ἀξιωματικὸς τοῦ Ἐπιτελείου ὁποιογίζων τὸ τέρμα τοῦ πολέμου πέραν τῆς Ἰης Ἀπριλίου 1925, μόνος ὁ ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν εἶχε διαρρορετικὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου γνώμην. "Ηρχισαν νὰ μὲ θεωροῦν ἐχθρόν, ἢ ἐκ τῆς διαχειρίσεως τῶν κοινῶν ἀπομάκρυνσις τοῦ ὁποίου θὰ ἐχαιρετίζετο μετ' ἐνθουσιασμοῦ. Χωρὶς ἀσφαλῶς ἡ πολιτικὴ, συνοπτολογίζουσαν μετὰ τῆς στρατιωτικῆς καὶ τὴν ναυτικὴν κατάστασιν ἐν πολέμῳ ἐκ καταδικασμένος εἰςἀποτυχίαν καὶ ἀπὸ τῆς καθαρῶς στρατιωτικῆς του ἀπόψεως. Ἐν ἢ περιπτώσει ὅμως ὁ ἀρχικαγκελλάριος ἀντελαμβάνετο τὴν οὐσίαν τοῦ κεκλαίρου ἀντελαμβάνετο τὴν οὐσίαν τοῦ ἀναπαγκοσμίου πολέμου, ἀσφαλῶς καὶ ὁ στρατὸς θὰ κατόρθωνεν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς νὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως τὴν σημασίαν τῶν ἀγγλικῶν στρατιωτικῶν γραμμῶν καὶ νὰ ἐπιφέρῃ ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας τὰ ἀπὸ θαλάσσης ἀποτελεσματικὰ ἐκεῖνα πλήγματα, περὶ τῶν ὁποίων θὰ ὁμιλήσω κατωτέρω.

Κατὰ τὴν 10ην Αὐγούστου 1914 εἶπον εἰς τὸν ἀρχικαγκελλάριον ἐπὶ παρουσίᾳ τῶν Μόλτκε καὶ Γιάγκοι: Πᾶν ὅ,τι ἐπιτύχομεν ἐναντίον τῆς Ρωσσίας δὲν θὰ ἐπιδράσῃ πιεστικῶς ἐπὶ τῆς Ἀγγλίας, ἀλλὰ τοὐναντίον θὰ τὴν ἀναιωφίσῃ. Αἱ περιστάσεις μᾶς ἠνάγκασαν νὰ πλήξωμεν ἔνα μέτωπον, οὐδόλως ἐξυπηρετοῦν τὰ πολιτικά μας συμφέροντα. Ὁ ρωσσογερμανικὸς πόλεμος τυγχάνει ἐν Ἀγγλίᾳ λίαν δημοφιλὴς. Οἱ Ἄγγλοι πολιτικοὶ εἶναι στερρῶς λῆς. Οἱ Ἄγγλοι πολιτικοὶ εἶναι στερρῶς ἀπόφασισμένοι νὰ ἐπιμείνουν μέχρι τέλους. Ἡ σωτηρία τοῦ μέλλοντός μας θὰ ἐξασφαλισθῇ μόνον ἐὰν κατεβάλωμεν τὴν Ἀγγλίαν. Ἡ ὁριστικὴ ἔκβασις τοῦ πολέμου θὰ ἐξαρτηθῇ ἐκ τοῦ ποῖα ἐκ τῶν δύο χωρῶν, τῆς Ἀγγλίας καὶ τῆς Γερμανίας, θ' ἀνθέξῃ περισσότερον. Συνεπῶς ἡ κατάληψις τοῦ Καλαὶ καὶ τῆς Βουλώνης τυγχάνει ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ.

Αἱ σκέψεις αὗται οὐδεμίαν εὗρον ἀπήχησιν παρὰ τῷ ἀρχικαγκελλαρίῳ, ὁ ὁποῖος ἐφρόνει ὅτι καὶ ἐν περιπτώσει εὐτυχοῦς ἐκβάσεως τῶν ἐν τῷ ἀυτικῷ μετώπῳ ἀγώνων μας, θὰ ἔπρεπε νὰ περιορισθῶμεν μερικῶς ἐνὸς ὡρισμένου σημείου, διὰ νὰ στρέψωμεν ἀκολούθως τὰς δυνάμεις μας πρὸς Ἀνατολάς. Κατὰ τὰ μέσα ἤδη τοῦ μηνὸς Αὐγούστου ὁ ἀρχικαγκελλάριος ἀνεκοίνωσεν εἰς ἕνα κοινὸν γνώριμον; ὅτι ὁ μετὰ τῆς Ἀγγλίας πόλεμος εἶναι ἁπλῶς μία θυγέλλα, ἡ ὁποία θὰ παρέλθῃ συντόμως καὶ ὅτι κατόπιν τούτου ἡ κατάστασις θὰ ἔγινετο ἄσον ποτὲ εὐχάριστος. Ὁ Μπέτμαν ἐπίστευε πάντοτε εἰς τὸ δυνατὸν μιᾶς συνεννοήσεως μὲ τὴν Ἀγγλίαν καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐφρόνει ὀρθὸν νὰ φεισθῶμεν αὐτῆς ἐν ταῖς πολεμικαῖς ἐνεργείαις μας. Ἡ Ἀγγλία ἠτο «εἷς μολοσσός, τὸν ὁποῖον δὲν ἔπρεπε νὰ ἐξαγριώνῃ κανείς.» Ὁ Μπέτμαν ἐξήτει τότε μίαν φιλικὴν χεῖρα, τὴν ὁποίαν μως δὲν εὗρεν εἰς τὴν περὶ συνδιασκέψεως πρότασιν τοῦ Γκρεῖ. Παρεῖδεν ὅτι ἡ Ἀγγλία, ἄπαξ ἀναλαβοῦσα τὸν πόλεμον, ἐπεδίωκε κατὰ λογικωτάτην καὶ φυσικὴν συνέπειαν νὰ τὸν κερδίσῃ. Ἡ στρατιωτικὴ κατάστασις τοῦ μετώπου, ποιά τις ἐνδοτικότης τοῦ Κάϊζερ καὶ αἱ ἀπροσδιόριστοι πολιτικαὶ ἀπόψεις ἄλλων ἀνευθύνων κύκλων ἐνίσχυον τὸν ἀρχικαγκελλάριον εἰς τὸ ν' ἀνεγείρῃ ἐκ νέου τὸ διαρκῶς καταρρέον χάρτινον οἰκοδόμημά του. Τίποτε δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ κλονίσῃ τὴν πρὸς τὴν φιλειρηνικότητα τοῦ Γκρεῖ πίστιν του, ἐνῷ ἀντιθέτως ἡ ἀγγλικὴ πολιτικὴ μὲ πουριτανικὴν φαρισαϊσμὸν καὶ δούλη τῶν συμφερόντων τοῦ ἀγγλοσαξωνικοῦ κεφαλαίου ἦτο ἀποφασισμένη νὰ πλήξῃ κατὰ τὸν σκληρότερον καὶ ἀπηνέστερον τρόπον τὸν ἐπικίνδυνον ἠπειρωτικὸν ἀμιλλητήρα της, ἀποφεύγουσα πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον πᾶσαν δυνατότητα εἰρηνικῆς μετ' αὐτοῦ συνεννοήσεως. Καὶ ἐνῷ ἐν Ἀγγλίᾳ ὠγκοῦτο ἡ πρὸς πόλεμον ἀποφασιστικότης, παρ' ἡμῖν ἠλαττοῦτο ὁσημέραι. Ἐνῷ ὁ Λόϋδ Τζόρτζ ὑπερέβαλε τὸν "Ασκοιθ εἰς πολεμικότητα, παρ' ἡμῖν ἡ ἀντίθετος ἠκολουθεῖτο ὁδός, ἡ δὲ ὁδὸς αὐτὴ δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ ὁδηγήσῃ εἰς τὴν καταστροφήν.

Ἐπειδὴ ἡ δημοσία γνώμη ἐν Γερμανίᾳ ἠγνόει τὰς προθέσεις καὶ τὰς δυνάμεις τῆς Ἀγγλίας, κακῶς ἐξετιμήθησαν αὗται, μὴ κατασταντὸς προδήλου τοῦ γεγονότος, ὅτι ἡ ἧττα μας ἦτο βεβαία ἄνευ τῆς συνεργείας τῆς Ἀγγλίας.

Κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Βίσμαρκ, τὰ διδάγματα τῆς ὁποίας ἐπεδίωξαν νὰ ἐφαρμόσουν καὶ εἰς τὸ παρόν, ἄλλα ἦσαν κατ' ἀνάγκην τὰ πρὸ τῶν ὀμμάτων τῆς πολιτικῆς μας τιθέμενα προβλήματα. Ἐκτὸς τῆς ναυτικῆς ὑπεροχῆς παρεβλέπετο τὸ ποσὸν τρόπον τινὰ τῆς ἀγγλικῆς δυνάμεως καὶ ἡ στερρὰ ἀποφασιστικότης τῆς Ἀγγλίας ὅπως καταβάλῃ τὴν χώραν μας, οὐδεὶς δὲ ἠδύνατο νὰ φαντασθῇ ποῖα μέσα κατείχομεν διὰ ν' ἀντιταχθῶμεν ἐναντίον τῆς τοιαύτης θελήσεως τῆς Ἀγγλίας. Τὸ ναυτικὸν μας ἦτο ἀκόμη νέον καὶ πολὺ ὀλίγον συμφυὲς μὲ τὸ ἔθνος, διὰ νὰ δύναται νὰ ἀντεπεξέλθῃ τοῦτο θαλασσίως. Ἡ αὐξανομένη κατὰ τὸ διάστημα τοῦ πολέμου ἀπομόνωσις τοῦ ναυτικοῦ, ἡ ὁποία ἀπέκλειε μίαν κατεύθυνσιν μὲ ὑπερατλαντικὴν καὶ ἱκανὴν δι' ἕνα παγκόσμιον πόλεμον πεῖραν, ἀπέδειξεν ὅτι τὸ ἔθνος ἡ οἱ διέποντες τοῦτο δὲν ἦσαν ἀκόμη ὡριμοι δι' ἕνα τοιοῦτον πόλεμον.

Κατὰ τὴν 27ην καὶ 28ην Αὐγούστου ἔλαβον τὴν εὐκαιρίαν, ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐκπονήσεως ἑνὸς σχεδίου μου περὶ τοῦ δυνατοῦ μιᾶς ναυτικῆς ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας δράσεως μὲ ὁρμητήριον τὴν Φλάνδραν, νὰ ἐπαναλάβω εἰς τὸν ἀρχικαγκελλάριον τὰς ἐπὶ τῆς ἐναντι τῆς Ἀγγλίας πολιτικῆς του ἐπιφυλάξεις μου. Ἦτο ἀκατανόητον τότε δι' ἐμὲ πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ κερδήσωμεν τὸν ἐναντίον τῆς Ἀγγλίας πόλεμον μόνον στρατιωτικῶς. Μετὰ τέσσαρας ἑβδομάδας, ὁπότε τὰ μέτωπα ἤρχισαν ν' ἀδρανοῦν, τὸ τοιοῦτο μοῦ ἐφαίνετο πλέον χονδροειδὴς οὐτοπία.

Τόσον ἐν τῷ γενικῷ ἐπιτελείῳ ὅσον καὶ ἀπέναντι τῶν διπλωματῶν εὑρισκόμην, ὡς ἐκ τῶν ἀνωτέρω καταδεικνύται, ἐν τελεία ἀπομονώσει. Ἐντὸς τοῦ τοιούτου περιβάλλοντος, τὸ ὁποῖον μὲ ὑπεδέχετο πάντοτε μὲ τὴν συνειδητὴν ἢ ἀνεπίγνωστον αἰσιοδοξίαν του, πολλάκις ἠρώτησα ἐμαυτόν: Ἐτυφλώθην ἐξ ὁλοκλήρου ἢ μήπως ὅλοι οἱ ἄλλοι ἐτυφλώθησαν; Ἠπατήθην πράγματι ὡς πρὸς τὴν πασίδηλον πρὸς νικηφορίαν θέλησιν τῆς Ἀγγλίας; Οἱ ἰδόντες κύκλοι ἔμενον ἀπαθεῖς πρὸ τῆς ἀπειλῆς τῆς κυριαρχίας τῶν Ἄγγλων ἐπὶ τῶν θαλασσῶν, οὐδόλως δὲ προὐτίθεντο νὰ κατανοήσουν ὅτι ἡ Ἀγγλία ἀπέδειξεν εἰς τὴν ἐκμηδένισιν τῶν θαλασσίων συμφερόντων μας. Οὐχ' ἧττον οὐδέποτε ἔπαυσα νὰ ὑπομμνήσκω τοῦτο εἰς τὸν ἀρχικαγκελλάριον, ἐνῷ ἐξ ἄλλου ὁ Λόϋδ Τζόρτζ διεκήρυττε: «Δὲν φοβοῦμαι τὸν φὸν Χίνδεμπουργκ, οὔτε τὸν φὸν Μάκενζεν, οὔτε κανένα ἐξ ὅλων τῶν φόν, φοβοῦμαι μόνον τὸν Γεφρανὸν ἐργάτην». Ὅσον παρετείνετο ὁ ἀποκλεισμός, τοσοῦτον ἐπικινδυνωδέστερος καθίστατο δι' ἡμᾶς. Ὁ στόλος, τὸ κυριώτερον βρεττανικὸν πολεμικὸν μέσον, μόνον νὰ συνεχίσῃ ἐπὶ μακρὰ ἔτη τὸ λόκ-αουτ ἠδύνατο. Ἐπίσης καὶ εἰς τὴν ἠπειρωτικὴν ἀγῶνα παρῆλθον ἔτη μέχρις ὅτου ἡ Ἀγγλία καταρτίσῃ ἰδίον στρατὸν καὶ ἀφοῦ κατεῖδεν ὅτι διὰ τῶν ἑξένων τοιούτων οὐδεμίαν ταχείαν ὠπὲο αὐτῆς νίκην ἐπέτυχεν. Ἀπαξ ὅμως ἀνέλαβε τὸν τιτάνειον τοῦτον ἀγῶνα, διακινδυνεύουσα τὴν ὕπαρξιν τῆς βιομηχανίας της, δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ ν' ἀποβλέψῃ πρὸς ἕνα κολοσσαῖον ἐπίσης κέρδος διὰ τῆς ἐπὶ αἰῶνας ἀπαλλαγῆς της ἀπὸ τοῦ κινδύνου τῆς κατάπιν μιᾶς καταστροφῆς ἀνανήψεως τοῦ γερμανικοῦ λαοῦ.

A. v. TIRPITZ

(Αὔριον συνέχεια).

'Ο μόνος τρόπος ἐξασφαλίσεως τῆς ἀπαρτίας

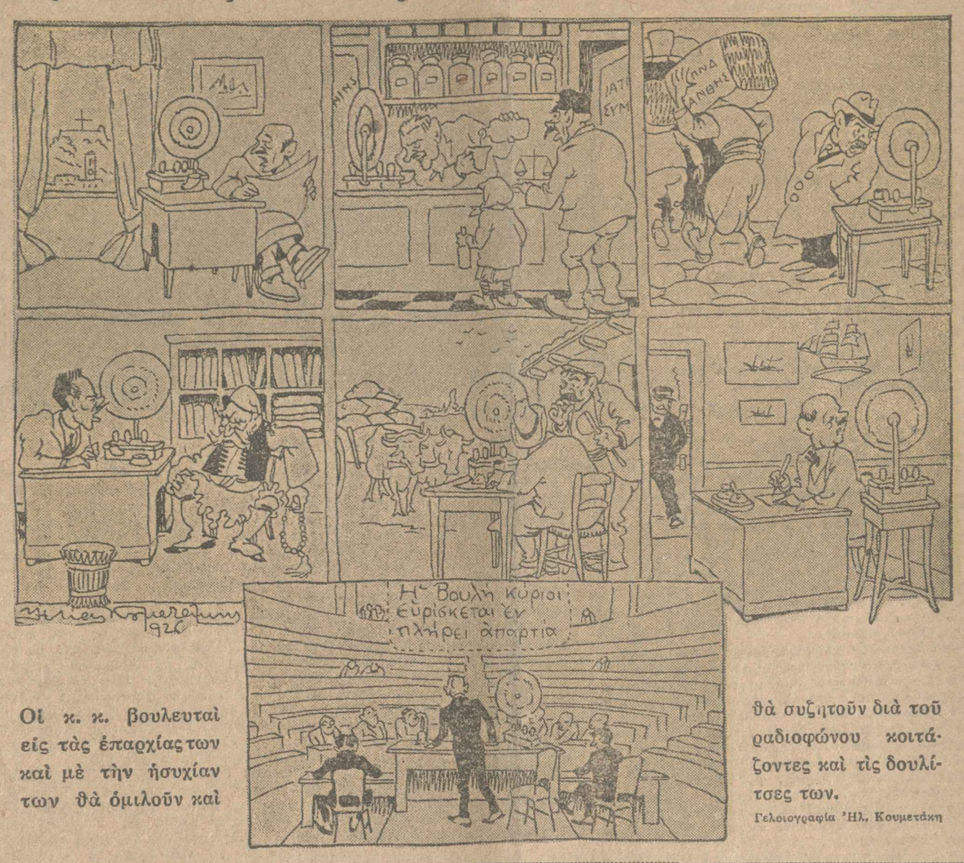

Οἱ κ. κ. βουλευταὶ εἰς τὰς ἐπαρχίας των καὶ μὲ τὴν ἡσυχίαν των θὰ ὁμιλοῦν καὶ θὰ συζητοῦν διὰ τοῦ ραδιοφώνου κοιτάζοντες καὶ τὶς δουλίτσες των.

Γελοιογραφία 'Ηλ. Κουμετάκη

Πρωϊνὰ λόγια

Νέος Βαλεντῖνος

Ὁ καλός μου γείτων, ζωγράφος, τοῦ ὁποίου τὰ ἔργα δὲν ἐξετιμήθησαν εἰσέτι ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων, ἐργάζεται καὶ τὴν νύχτα ἀκόμη ἐπιμένων νὰ προετοιμάσῃ ἔκθεσιν ἐαρινὴν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐλπίζει νὰδιαλύσῃ τὴν παγετώδη ἀδιαφορίαν τοῦ κοινοῦ.

Ἔχει ταράτσαν καὶ ἐπὶ τῆς ταράτσας ἐργάζεται, στῆσας ὀκρίβαντας καὶ λοιπὰ σύνεργα, κατὰ τὰς καλὰς ἡμέρας. Ὁ ἄνθρωπος ἔχει μανίαν μὲ τὰ ζῷα καὶ συνεπῶς δὲν ἔχει ἀφῆσει γάτον τῆς γειονιᾶς τὸν ὁπῖον νὰ μὴν ἀπεικονίσῃ ἐπὶ τῆς ὀθόνης. Οὗτοι [illegible] σὰν νὰ αἰσθάνονται τὴν ὑψηλὴν ἀποστολήν των. ποζάρουν διαρκῶς εἰς τὰ πέριξ καὶ εἰς στάσεις τὰς ὁποίας ὅλοι γνωρίζομεν, ἀλλὰ δὲν ξέρομεν νὰ ἀπαθανατίσωμεν. Ἀτὸ τὰ διάφορα αὐτὰ μοντέλα φαίνεται ὅτι ἕνα περισσότερον τὸν εἶχεν ἐλκύσει διότι, ἀπὸ ὅσα κατώρθωσα νὰ ἰδῶ εἰς τὴν ταράτσαν καὶ εἰς τὸ συνεχόμενον ἀτελιέ του, πλῆθος πινάκων εἶνε γεμᾶτο μὲ τὸν αὐτὸν κατάλευκον καὶ φουντωτὸν γάτον τῆς Ἀγκύρας, ὡραιότατον ζῷον κάποιας γειτόνισσας ἡ ὁποία τὸν ἠγάπα ὑπερβαλλόντως.

Ἀλλ' ἡ γειτόνισσες ἔχουν ἐχθρὰς ἄλλες γειτόνισσες καὶ ἐπειδὴ κάθε μέρα δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ βρίσκουν περίστασιν νὰ ἁρπάζωνται ἀπὸ τὰ μαλλιὰ, καταρεύγουν καὶ εἰς ἄλλα μέσα ἐλδικήσεως καὶ ὡρισμένως εἰς τὴν παροῦσαν περίστασιν κατέφυγον εἰς τὸν ὑπερήφανον γάτον, ὁ ὁποῖος ἐν μέσῳ θρήνων καὶ κοπετῶν καὶ τῆς εἰλικρινοῦς θλίψεως ὅλων τῶν περιοίκων εὑρεθεὶς νεκρὸς, ἀπὸ φόλαν πιθανότατα, ἐτάφη μεγαλοπρεπῶς εἰς μίαν γωνίαν τῆς μεγάλης αὐλῆς.

Περισσότερο τὸν ἔκλαψε ὁ ζωγράφος, ὁ ὁποῖος προσέφερε καὶ εἰς τὴν κυρίαν τὴν ὡραιοτέραν εἰκόνα του, ἡ ὁποία ἐθαυμάσθη ἀπὸ ὅλους.

—Μπαμπάκι ἔχει ζωγραφίσει, ἔλεγαν οἱ μέν!

—Ὄχι, χιονισμένο βουνό, ἔλεγαν οἱ ἄλλοι!

Ἀλλὰ ὅ,τι δὲν ξέρουν οἱ ἄνθρωποι νὰ ἐκτιμήσουν, οἱ γάτοι φαίνεται τὸ ξέρουν καὶ ἔχουν γνώσεις καὶ περὶ νέας τέχνης διότι ἀπεδείχθη τρανώτατα ὅτι ὅλες ἡ γάτες τῆς γειτονιᾶς ἀνεγνώρισαν τὸν μακαρίτην, ὅταν ὁ ζωγράφος πρὶν τὸν χαρίσῃ, ἀφοῦ τὸν ἀπετελείωσε, τὸν ἐτοποθέτησε εἰς τὸ ἀτελὲ νὰ στεγνάσῃ.

Ὁ Ἀπελλῆς εἶχε ζωγραφίσει σταφύλια, τὰ ὁποῖα ἐξεγέλασαν τὰ πουλιὰ σὲ τέτοιο τρόπον, ὥστε νὰ ὁρμήσουν διὰ νὰ τσιμπήσουν. Ὁ ζωγράφος μου ἐμπορεύθη γάτον μὲ τὸν ὁποῖον ἐξηπατήθησαν ὅλες ἡ ψυχίες ἢ ὁποῖες τὸν εἶχαν γνωρίσει ἐν ζωῇ καὶ τὸν ἀνεγνώρισαν ἀμέσως εἰς τοιοῦτον βαθμὸν, ὥστε τὰ νιαουρητὰ καὶ αἱ ἐκδηλώσεις ν' ἀπευθύνωνται πρὸς τὴν ὀθόνην, ἀπαραλλάκτως ὅπως καὶ εἰς τὸν μακαρίτην, ὅταν ἔζη, καὶ ἐγίνετο τὸ μῆλον τῆς ἔριδος. Ὅλες μαζεύτηκαν περὶ τὰ παράθυρα τοῦ ἀτελιὲ. Ὅλες ἔγιναν μάτια τὰ ὁποῖα ἐκάρφωσαν ἐπὶ τῆς ὀθόνης. Μία δέ, ἡ τολμηροτέρα—πάντοτε ὑπάρχει μία—τὸ ἀποφάσισε· ἐπλησίασεν ὑπούλως καὶ σιγὰ σιγά, ἐπεθεώρησε τὰ ἐντὸς συμβαίνοντα, ἐπήδησε ὁρμητικώτατα μέσα καὶ μὲ διάφορα τσαλιμάκια καὶ χαϊδευτικὸ ναούρισμα ἐπλησίασε τὸ τελλάρο, ἀκουμπισμένο στὴν προσηλιακὴ γωνία, καὶ ἠτοιμάσθη διὰ περαιτέρω ἐκδηλώσεις, ὅταν ἀποτόμως εὐρεθεῖσα πρὸ τῆς ὀθόνης, ἤρχισε γοερῶς κλαίουσα ἀντιληφθεῖσα τὴν ἀλήθειαν τῶν ψυχρῶν πραγμάτων καὶ ἐπὶ τέλους ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ της προέβη εἰς ἀπονενημένον διάβημα, τοῦ ὁποίου τὰ ἴχνη ὁ φίλος ζωγράφος ἀνεκάλυψε τὴν ἑπομένην ἐπὶ τῆς ὀθόνης.

— Εἶμαι Ἀπελλῆς, μοῦ ἐφώναξε ἀπ τὸ παράθυρο· καὶ αὐτὸς ὁ μακαρίτης, ὡς εἶπε δείχνων τὸ ἔργον του, εἶνε...νέος Βαλεντῖνος!

ΛΑΥΡΑΣ

ΗΧΩ ΑΠΟ ΟΛΟΝ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ

—Κατὰ τὴν ἐνεργηθεῖσαν τελευταίαν ἀπογραφὴν ἐν Αἰγύπτῳ, ὁ πληθυσμὸς ἀνέρχεται νῦν εἰς 7.036.208 ἄρρενας καὶ 7.096.996 θήλεις, αὐξηθεὶς ἐντὸς τῆς τελευταίας δεκαετίας κατὰ 1.417.838 ψυχάς, ἤτοι 11 ο)ο περίπου.

Κατὰ τὴν ἀπογραφὴν τὸ Κάϊρον ἔχει σήμερον 1.059.824 κατοίκους, ἡ δὲ Ἀλεξάνδρεια 570.314.

Ὁ θῆλυς πληθυσμὸς ὑπερβαίνει τὸν ἄρρενα κατὰ 60.000, σημειωμένας εἰς τὴν Κάτω Αἴγυπτον,

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ	ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡΑΧ. 360	ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. ΑΓΓ. 5
ΕΞΑΜΗΝΟΣ » 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛΑΡ. 10

Ο ιδιοκτήτης πληρωμής είνε Εγκυρος έαν δεν φέρη την υπογραφήν Α. Παπαγεωργίου και την σφραγίδα της «Πρωΐας».
Α. Παπαγεωργίου και την σφραγίδα της «Πρωΐας».

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

— Ἡ μέδα

Τυτελέτα της Glenny από κόλα ταγκαμάρα και πρώτο πατηνιλίδι. Στο βάθος η νέα μόδα του πρώτου σοβάτ.

—Σατανάς;

Γέρνει τὸ λαιμό γιὰ νὰ γαληνεύῃ τὰ νάνια. Τὰ μάτια τῆς ἔχουν ὁλα τὴ παιδικιὰ ἀφελεια τῆς ἀγάπης. Ἡ ἀνάσα τῆς μοσχοβολᾶει τὴ πάστρα καὶ τὸ ξάνθιο τῆς κεφάλι ἀκουμπᾶει ἀπὸ τὸ μαξιλάρι τὴ μαλακωμένη ἀπὸ τὴν ἀγρυπνία τῆς ἀνθρώπινη ἀγκαλιὰ, ἀλλὰ κι ἀπὸ τὴ μεγάλη ἀγρυπνία τῆς ἀνθρώπινης ἀγάπης. Ἡ ἀνάσα τῆς μοσχοβολᾶει τὴ μυρωδιὰ τῆς ἀνθρώπινης ἀγάπης. Ἡ ἀνάσα τῆς μοσχοβολᾶει τὴ μυρωδιὰ τῆς ἀνθρώπινης ἀγάπης. Ἡ ἀνάσα τῆς μοσχοβολᾶει τὴ μυρωδιὰ τῆς ἀνθρώπινης ἀγάπης.

—Ἡ ἀλήθεια τῆς ἀγάπης. Μήπως μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ἀγάπη;

—Ἀγάπη;

—Ὄχι, ἀλλὰ εἶνε ἡ ἀλήθεια τῆς ἀγάπης τὴν ὁποία ἀγαπᾶς.

—Ὅχι γιατί ὁλοι τοῦ ἀνθρώπους πεθαίνουν κάτι βρομιαρά.

—Γιατί;

—Τίποτε. Λοιπόν... Ἀλλὰ πές μου πούθε μὲ ἤξερες ἀφοῦ ἔφυγες;

—Ὁ Μιχέλ. Τὸν σανάγκα ἔμρῃξε στὴ Μπάνιο ἀφοῦ ἀκούσῃ τὴν ἀλεξανδρινὴ ὀρχήστρα τὴν ἀπόγευμα ἀπὸ τὴ Γρανάδα. Ἀπὸ γιαλίνι σίσκο, ἀλλὰ ἀπὸ γιαλίνι ἀφέλεια καὶ εὐφυΐα.

—Μπορεῖ...νάνια.

—Ἀπὸ ἐμένα φίλος σου κάποτε;

—Ναι...Καὶ σὺ τὸ τοῦ εἶπες τὸ Μπάνιο;

—Πῶς ἄν ἔχω κανένα φίλον, κι ὅτι ἄν ἔχω κανένα φίλον ἐγὼ τὸν ἔχω κι ἐσένα;

—Ἡ ἀλήθεια τῆς ἀγάπης. Μήπως μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλη ἀπὸ τὴν ἀγάπη;

—Ὄχι, ἀλλὰ εἶνε ἡ ἀλήθεια τῆς ἀγάπης τὴν ὁποία ἀγαπᾶς.

—Ἐγὼ γιατί ὁλοι τοῦ ἀνθρώπους πεθαίνουν κάτι βρομιαρά.

—Γιατί ; ρώτησε ἀπάνω.

—Τίποτε. Λοιπόν... Ἀλλὰ πές μου πούθε μὲ ἤξερες ἀφοῦ ἔφυγες;

—Ἀπὸ πούτσε κι' Ἀπαλὸ Μπάνιο. Μὰ γιατί κατεστρόφησες...δὲ κ' ἐγκαρίζ;

Ὁ ἄνανος σκούζει. Τὸ μαγεύει εἰς ἀγάπη ἀφίξεως... Ἀντὶ γαλάνης, σίσκος, ἀφέλεια. Ἀντὶ πειθοῦς μπόνα τῆς Λουλούς γιαῦτα ἀφέλεια καὶ εὐφυΐα.

Femina

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Πόβα

Ὁ Ἕλιος ξέντρωσε πρωΐ-πρωΐ, κόβοντας, καλοκαίριασε, φορώντας τὰ κυριακάτικά του, χωρὶς τὰ μεγαλοφέλια τῆς περασμένης κατιφῆς, κι' ἐφαντάστηκε πλατιά, ξεπαλτωνίνα τὸν κόσμο. Πόρεψε τὰ λιβάδια, πρασοπλέκτισε τὰ τεμπέλικα τὶς κωλοφάσες καὶ τὰ κελοκαμμένα λιβάδια, κι' ἔνα τὸ κεφαλοκλωνάρι τὸ φέρανε τὴ κορφὴ μὲ τὴν γιὰ τὴν ἀγρόσπιτα. Τὰ πετεινὰ, ἀγγαρεύοντας σὲ ἀνέλεημο κυρμοῦδιο, θυμήθηκαν τὰ καλοκαιρίτικα τσιμπήματα κι' ἄρχισαν νὰ σταλίζουν σιγὰ σιγὰ τὴ γλῶσσα μένουν φτιασιά.

Δικιὰ ἐφρασεῖρεβρὲ κι' ἡ πρώτη κακκαρώτα, μυρωδιὰ, ἀνεμιὰ, ἀδύνατη, μὲ ἐφαμμένα φύλλα, σιγὰ σιγὰ ἀπὸ ἀγρὸ ἀγρὸ. Βιάστηκε λὲς κ' ἐνοῆξε, μὴν τὴν προφτάσῃ ἡ ἀνοιχτὴ βλαστὸ πασμένος, ἀγχόνεικος ἀπὸ κάποιο. Ἔκει χτὲς τὴν ἔκανε ἡ κλίκα καυτοτινάρα, κι' ἐκεῖνη ξεγυλλίστηκε στὴν ἀλόκληρη.

Κοτζὸ τὸ βρᾶδυ, ἔνα κάρρο μακριὰ ἀφτιάνεται πρίν, σὰν φαντασμένο ἀρμάρι, σταλισμένο μὲ πέτρα καὶ κλιτιὰ καὶ φοντωμένο κάποιο ἄγνωστο ἀποθετικὸ ἀποστόρεμα τοῦ κόμπου γεροντοῦ ἀπὸ γέλια κορτσιῶν καὶ τὸ φρεσάλιασμα τοῦ κοκοβινιοῦ, τὸ τρίξιμο τῆς μέρας κι' ἀνεβαίνει σκόρπισε μὲ τὰ πρῶτα σποτάλια τῆς ἀνοιξιᾶς.

Μ' ὅσα κι' ἀν πάνω ὁ Μάρτης, τὸ καλοκαιρόκαιρο τοῦ εἶμαγε νὰ κάνῃ τὴ πρώτη πεφάσεις «λίαν πρωΐ».

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Πλήρωσον τοὺς τέρματας

Ἔξαιρετικὴ ἐπιτυχὴς ὑπῆρξε ἡ χθεσινὴ ἀναβάς τῶν ἀφγανῶν ἐπιστρεφόντων εἰς τὴν Φαλληρικὴν ἀπὸ τὴν Ἀνατολικὴν Ἀσίαν τὴς ἡμέρας συνετέλεσεν ὥστε ὁλόκληρος ὁ κόσμος νὰ ἐνδιαφέρεται γιὰ τὸ κόμπο. Πόρεψε τὰ λιβάδια, πρασοπλέκτισε τὰ τεμπέλικα τὶς κωλοφάσες καὶ τὰ κελοκαμμένα λιβάδια, κι' ἔνα τὸ κεφαλοκλωνάρι τὸ φέρανε τὴ κορφὴ μὲ τὴν γιὰ τὴν ἀγρόσπιτα. Τὰ πετεινὰ, ἀγγαρεύοντας σὲ ἀνέλεημο κυρμοῦδιο, θυμήθηκαν τὰ καλοκαιρίτικα τσιμπήματα κι' ἄρχισαν νὰ σταλίζουν σιγὰ σιγὰ τὴ γλῶσσα μένουν φτιασιά.

Ἡ ἀξία τῶν ἐκδεσῶν ἐὰν ἀποστταῖ πρὸς τὴν Κωνσταντίνον τὴν Ἑλένον πρὸ τὰ μέσα τοῦ παρελθόντος μηνὸς Ἀκρολίου, θὰ ἐπιφανεῖσθαι ἐὰν ἡ πρωτοφανὴς τοιαύτη κατὰ τὴν Σύνοδον τοῦ Ἰουλίου, ἐὰν τὸν ἀποκρίσεις τὰ δόκιμα θὰ ἐφαίνοντο κατὰ τὴν διέλευσίν τοῦ, ἐὰ ἐν Ἰόνιον ἀπὸ τὰ πλοῖα Μάσσα ἐν Μακεδονίᾳ, διὰ τὰ μεταῖῃ εἰς τὴν Γενεύην.

—Η ΕΣΑΓΟΡΑ ΤΩΝ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΩΝ.

Κοὶ' ἡ πληροφορήσωμεν τὴ Σοβιετικὴ τὴς Ε.Α.Π. εἰδὸς ἄλλα τὴ σβῆλα τὸ Ἰόνιο τὰ Μακεδονίας. Θὰ ἀσχολῆθῃ μὲ τὸ Ἰόνιμα τὴς Ἐλληνικὴς ἀπὸ τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐπὶ τοῦ ἀρφαγμοῦ κατὰ τὴν Σύνοδον τοῦ Ἰουλίου, ἐὰ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

Η ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΣΕΡΒΙΑΣ

ΔΙΑΛΛΑΚΤΙΚΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΕΡΙΤΣ

ΦΙΛΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

ΔΕΧΕΤΑΙ ΤΗΝ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΝ ΑΝΑΚΡΙΣΕΩΝ

Η ΜΑΚΡΟΧΡΟΝΙΟΣ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗ ΦΙΛΙΑ...

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 20. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Πέριτς προέβη σήμερον εἰς μακρὰς δηλώσεις ἐνώπιον τῆς Σκουψίνας, ἐκθέσας τὴν ἀκολουθουμένην ὑπὸ τῆς Νοτιοσλαυΐας ἐξωτερικὴν πολιτικήν.

Ἀφοῦ, ἐν ἀρχῇ, ἐτόνισε τὴν γενικὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης ἐν Εὐρώπῃ, ὁ κ. Πέριτς ἐδήλωσεν,ὅτι καὶ ἡ Νοτιοσλαυΐα ἐπιθυμεῖ εἰλικρινῶς τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης εἰς τὰ Βαλκάνια.

Ἀνέφερε κατόπιν τὴν ἐνεργὸν συμμετοχὴν τῆς χώρας του εἰς τὸν φιλειρηνικὸν συνασπισμὸν τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, ἥτις, ἐτόνισε, δὲν ἔπαυσεν ὑφισταμένη, ἀλλ' ἀντιθέτως ἐπεκτείνει καὶ ἐμβαθύνει τὴν ἐργασίαν της πρὸς ἐξασφάλισιν τοῦ σεβασμοῦ τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης. «Αἱ φῆμαι, εἶπε, περὶ διχονοιῶν μεταξὺ τῶν κρατῶν τῶν ἀπαρτιζέντων τὴν Μικρὰν Ἀντάντ, εἶναι ἀπολύτως ἀβάσιμοι».

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΑΝΤΙ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ἀκολούθως ὁ κ. Πέριτς ἐξέθεσε τὴν ἔναντι τῆς Ἰταλίας πολιτικὴν τῆς Σερβίας :

«Ἡ πολιτικὴ ἡμῶν, εἶπεν, ἔναντι τῆς Ἰταλίας, ἐβασίσθη πάντοτε ἐπὶ τῆς ἐπιθυμίας τῆς διατηρήσεως στενῆς φιλίας καὶ ἔχει πάντοτε ὑπ' ὄψει τὰ κοινὰ συμφέροντα καὶ τὴν ἀνάγκην τῆς στενῆς συνεργασίας τῶν δύο χωρῶν. Ἔτι δὲ μᾶλλον, ἔχομεν συνάψει μετὰ τῆς Ἰταλίας συνθήκην φιλίας, τὴν ὁποίαν ἐκτελοῦμεν νεμιμοφρόνως.

»Ἡ Ἰταλοαλβανικὴ συνθήκη συνεκίνησε τὴν δημοσίαν γνώμην τῆς χώρας μας διότι περιέχει ὅρους, εἴτινες δύνανται ἐνδεχομένως νὰ ἀποτελέσουν κίνδυνον διὰ τὰς φιλικὰς σχέσεις μας καὶ διὰ τὴν εἰρήνην ἐν γένει.

ΕΤΡΥΤΕΡΟΝ ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

»Ἐξητήσαμεν πάντοτε τὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀλβανίας, ἂν καὶ τὸ νεαρὸν τοῦτο Κράτος ἀντιμετώπιζε δυσχερείας εἰς τὴν παγίωσίν του. Ὁ σκοπός μας ὑπῆρξεν ἡ ἐσωτερικὴ σταθεροποίησις καὶ ἡ ἐξωτερικὴ εἰρήνη τῆς Ἀλβανίας. Διὰ τοῦτο προθύμως θὰ ἐδεχόμεθα τὴν σύναψιν εὐρυτέρου διεθνοῦς συμφώνου, ἐγγυωμένου τὴν ἀνεξαρτησίαν ταύτην. Ἄλλως τε ἡ ἀνεξαρτησία τῆς Ἀλβανίας προστατεύεται ὑπὸ τῆς Κ.Τ.Ε.

»Ἐφ' ὅσον ἡ Ἰταλία—ἐξηκολούθησεν ὁ κ. Πέριτς — παραμένει, ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ Συμφώνου τῶν Τιράνων, ἐντὸς τῶν ὁρίων τῆς διεθνοῦς συνθήκης τῆς ἀφορώσης τὴν ἐδαφικὴν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἀλβανίας, εὐδεῖς λόγος ὑπάρχει διὰ νὰ φοβούμεθα μεταβολὴν τῶν σχέσεων τῶν δύο χωρῶν. Βασιζόμενοι ἐπὶ τοῦ Συμφώνου τῆς Ρώμης, ἐπιθυμοῦμεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν φιλίαν καὶ συνεργασίαν μετὰ τῆς Ἰταλίας.

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΕΤΑ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

»Εἶναι περιττὸν — εἶπε περαιτέρω ὁ Σέρβος ὑπουργὸς — νὰ τονίσωμεν τὰς ἀγαθὰς σχέσεις ἡμῶν μετὰ τῆς Γαλλίας, μεθ' ἧς συνδεόμεθα διὰ πατροπαραδότου καὶ ἀκλονήτου φιλίας, ἐν ὥραις εὐτυχίας καὶ δυστυχίας. Ἤτις, ἄλλωστε, φιλία ἀποτελεῖ τὴν κα.υτέραν ἐγγύησιν πρὸς περιφρούρησιν τῶν κοινῶν μεγάλων ἀποκτημάτων μας.

»Αἱ σχέσεις τῆς Νοτιοσλαυΐας μετὰ τῶν Σοβιὲτ κυμαίνονται μεταξὺ τῆς ἐπιθυμίας τῆς διατηρήσεως ἀδελφικῶν δεσμῶν μετὰ τοῦ ρωσσικοῦ λαοῦ καὶ, ἀφ' ἑτέρου, τῆς ἀβεβαιότητος, ἂν τὸ σημερινὸν καθεστὼς τῆς Ρωσσίας συντελῇ εἰς τὴν παγίωσιν ἢ ἀποτελῇ κινδυνον τῆς κοινωνικῆς τάξεως. Ἡ Νοτιοσλαυΐα, ἑπομένως, θὰ τηρήσῃ, ἔναντι τῆς Ρωσσίας, στάσιν ἀναμονῆς.

ΑΙ ΙΤΑΛΙΚΑΙ ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ

»Αἰφνιδιαστικὴ καὶ ἀπίστευτος εἴδησις περὶ στρατιωτικῶν παρασκευῶν ἡμῶν ἐναντίον τῆς Ἀλβανίας εἶδε τὸ φῶς, κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας, ἀλλὰ βεβαιοῦ, ὅτι ἡ Σερβία ἐπιθυμοῦσα τὴν εἰρήνην, βᾶ μείνῃ πάντοτε μακρὰν πάσης περιπετείας. Ἡ Νοτιοσλαυΐα συγκατατίθεται νὰ δεχθῇ τὴν διενέργειαν ἀνακρίσεως ὑπὸ στρατιωτικῶν καὶ ἄλλων εἰδικῶν ἐξ ὅλων τῶν χωρῶν, εἵτινες θὰ δυνηθοῦν νὰ βεβαιωθοῦν ἐπὶ τόπου περὶ τοῦ ἀσυστάτου τῶν κατηγοριῶν. Ἡ εἴδησις περὶ παρασκευῶν ἡμῶν πρὸς ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Ἀλβανίας ἀποσκοπεῖ εἰς τὸ νὰ ἐπιρρίψῃ ἐπὶ τῆς Σερβίας τὴν εὐθύνην ἐνδεχομένης διαταράξεως τῆς τάξεως ἐν Ἀλβανίᾳ.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ

»Μετὰ τῆς Ἑλλάδος — ἐπέρανεν ὁ κ. Πέριτς — μακροχρόνιες φιλίαι μᾶς συνδέει· συνήψαμεν πολλὰς συμβάσεις κατὰ τὸ παρελθὸν φθινόπωρον, ἡ κυβερνητικὴ ὅμως ἐν Ἑλλάδι μεταβολὴ ἐπεδράδυνε τὴν κύρωσίν των».

ΟΙ ΙΤΑΛΟΙ ΣΥΝΕΧΙΖΟΥΝ ΤΑΣ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ

ΡΩΜΗ. 2 . (ρακτ. Στέφανι)'— Ἡ «Ἐφημερὶς τῆς Ἰταλίας», συνεχίζουσα τὰς ἀποκαλύψεις της περὶ τῶν νοτιοσλαυϊκῶν προπαρασκευῶν, δημοσιεύει πληροφορίας ἐκ Τιράνων, κατ' ἃς ἡ ἀλβανικὴ Κυβέρνησις διατελοῦσα ἐν πλήρει γνώσει τῶν στρατιωτικῶν προπαρασκευῶν τῆς Νοτιοσλαυΐας, προβαίνει εἰς διάφορα ἀμυντικὰ ἔργα ἐπὶ τῆς μεθορίου ἐπου μεταφέρει ὀρειβατικὸν πυροβολικόν, ἰδίως δὲ εἰς τὴν μεσημβρινὴν αὐτῆς μεθόριον. Μελετᾶται ὁ τρόπος τῆς ταχείας συγκεντρώσεως τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων πρὸς ἀμυναν. Αἱ νοτιοσλαυϊκαὶ προπαρασκευαὶ ἐκδηλοῦνται ἰδίως εἰς τὴν περιοχὴν Κούκα νοτίως τῆς Διάκοβας. Ἐκεῖθεν ἦρχισαν αἱ ὅπθεν λιποταξίαι ἀξιωματικῶν, εἴτινες μεταβαίνοντες ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Κοσσυφοπεδίου (Κόσσοβο) παροτρύνουν τοὺς ὀρεσιβίους πληθυσμοὺς νὰ ἐπαναστατήσουν, προβαίνοντες εἰς τὸν καταρτισμὸν συμμοριῶν ἀτάκτων.

Ἡ νοτιοσλαυϊκὴ Κυβέρνησις ἀφ' ἑτέρου ἐπεκόλλησεν εἰς διάφορα σημεῖα τῆς μεθορίου της προκήρυξιν, δι' ἧς προσκαλεῖ ὅλους τοὺς φυγάδας ἢ τοὺς ἀντιπάλους τῆς Κυβερνήσεως τῶν Τιράνων νὰ ἀπομακρυνθοῦν ἐκ τῆς μεθορίου. Διὰ τοῦ τρόπου τούτου προσπαθεῖ νὰ ἀποδείξῃ εἰς τὴν Εὐρώπην, ὅτι τὸ Βελιγράδιον ἔπραξεν ὅ,τι ἠδύνατο διὰ νὰ παρεμποδίσῃ τὴν ἐπανάστασιν ἢ τὴν προέλασιν τῶν ἐπαναστατῶν κατὰ τῶν Τιράνων. Αἱ προσεχεῖς ἑβδομάδες θὰ μᾶς παρουσιάσουν ἀναμφισβητήτως ἀξιοσημείωτα γεγονότα.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΩΝ ΑΡΧΗΓΩΝ ΕΠΙ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΟΥ

Ο κ. ΜΕΤΑΞΑΣ ΠΡΟΤΕΙΝΕΙ ΜΙΑΝ ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΗΝ ΛΥΣΙΝ

ΨΗΦΙΣΜΑ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ ΠΑΡΕΧΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΜΕΤΑΤΑΞΗ ΤΟΥΣ ΥΠΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΚΡΙΘΕΝΤΑΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΥΣ

Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον θὰ ἐπαναλάβῃ, τὴν 3 μ. μ., τὴν διακοπεῖσαν προχθὲς συν. δρίασίν του.

Κατ' αὐτὴν θὰ συνεχισθῇ ἡ συζήτησις ἐπὶ τῆς ἐκθέσεως τοῦ εἰδικοῦ στρατιωτικοῦ Συμβουλίου διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων.

Κατὰ τὰς γενομένας καὶ χθὲς τὴν νύκτα ἐπισήμους ἀνακοινώσεις, κίνδυνος δημιουργίας ζητήματος ἱκανοῦ νὰ ἐπιφέρῃ ριζικὴν διαφωνίαν ἐν τῇ Οἰκουμενικῇ δὲν προβλέπεται ἐν προκειμένῳ, ἐφ' ὅσον ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ διαπνέονται ἐκ τῆς ἐπιθυμίας ὅπως λυθῇ τὸ στρατιωτικὸν ζήτημα κατὰ τρόπον αἴροντα οἱανδήποτε ἐν τῷ μέλλοντι παρεξήγησιν. Ἡ κοινὴ δὲ αὕτη ἐπιθυμία, κατὰ τὰς ἀναφερομένας ἀνακοινώσεις, δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ ὁδηγήσῃ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν ἐξεύρεσιν λύσεως συμβιβαζούσης τὰς διϊσταμένας ἀπόψεις τῶν ἐκθέσεως ἀπόψεις τῶν πολιτικῶν μερίδων.

Παρὰ τὰς ἀνακοινώσεις ταύτας, ἐν τούτοις, αἱ ὑφισταμεναι ἀντιθέσεις ἐμφανίζονται σοβαραί, δεδομένου ὅτι οἱ μὲν δημοκρατικοὶ ἀρχηγοὶ θέτουν ὡς ζήτημα ἀρχῆς τὸν σεβασμὸν τῶν δημοσιευθεισῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰδικοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου, οἱ δὲ ἀντιβενιζελικοὶ ἡγέται θεωροῦν ὡς ζήτημα δικαιοσύνης τὴν συμπλήρωσιν τῆς κρίσεως τοῦ ἐν λόγῳ συμβουλίου κατὰ τρόπον ὥστε ἡ τελικὴ αὐτοῦ κρίσις νὰ εἶναι σύμφωνος καὶ πρὸς τὸ πνεῦμα τοῦ σχετικοῦ ψηφίσματος τῆς Βουλῆς καὶ πρὸς τὰς προηγηθείσας τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Οἰκουμενικῆς Κυβερνήσεως συμφωνίας μεταξὺ τῶν πολιτικῶν ἀρχηγῶν.

Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου κυρίως θὰ διεξαχθῇ ἡ ἐν τῷ σημερινῷ ὑπουργικῷ συμβουλίῳ συζήτησις.

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΦΑΝΤΑΡΗ

Ὁ κ. Καφαντάρης, εἰς νυκτερινὴν συνομιλίαν του, διευκρίνισεν ὅτι κατ'αὐτὸν, δὲν ὑφίσταται σήμερον ζήτημα ἐπὶ τάπητος, πολὺ δὲ ὀλιγώτερον ζήτημα ἐν ὀξύτητι. Ἐκτὸς ἐὰν ὑπάρχῃ διάθεσις δημιουργίας τοιούτου ζητήματος.

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν κ, Μαζαράκης καλῶς ἔθεσε, κατὰ τὸν κ. Καφαντάρην, τὰ πράγματα, εἰς δημοσιευθείσας χθὲς τὴν ἑσπέραν σχετικὰς δηλώσεις του. Ὁ κ. Μαζαράκης διεπίστωσεν ὀρθῶς—κατὰ τὸν κ. Καφαντάρην πάντοτε—ὅτι τὸ εἰδικὸν Στρατιωτικὸν Συμβούλιον διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων ἐτερμάτισε τὰς ἐργασίας του καὶ ὅτι αἱ ἀποφάσεις αὐτοῦ πρέπει νὰ θεωρηθοῦν ὁριστικαί.

«Καὶ ἐγώ, προσέθεσεν ὁ κ. Καφαντάρης, πιστεύω ὅτι αἱ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου κανονικῶς διεξαχθεῖσαι, ἐτερματίσθησαν ἐπίσης κανονικῶς, χωρὶς νὰ προκύψῃ ἀνωμαλία, εἰμὴ εἰς μίαν καὶ μόνην περίπτωσιν, ἡ ὁποία ὅμως ἀνωμαλία διηυθετήθη μετ' ὀλίγον. Κατὰ συνέπειαν, δὲν εἶνε δυνατὸν ἢ νὰ εἶνε ὀρθαὶ αἱ ἀποφάσεις τοῦ Συμβουλίου τούτου».

Ὁ κ. Καφαντάρης δὲν ἀποκρύπτει ὅτι πρέπει νὰ τεθῇ ὁριστικὸν τέρμα εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων καὶ ὅτι δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἐπανέλθῃ ἐπ' αὐτοῦ ἡ Κυβέρνησις. Τὸ ἐναντίον θὰ ἔδιδε τὴν ἐντύπωσιν διαιωνίσεως ὅλων τῶν ζητημάτων καὶ παρατάσεως μιᾶς ἐκκρεμότητος, εἰς τὸν τερματισμὸν τῆς ὁποίας ἀκριβῶς ἀπέβλεψε καὶ ἀποβλέπει ἡ Οἰκουμενικὴ Κυβέρνησις.

Ὁ κ. Καφαντάρης ἐτόνισεν ἐν τέλει ὅτι δὲν εἶνε διατεθειμένος νὰ δεχθῇ οἱανδήποτε πίεσιν εἴτε ἐντεῦθεν (ἐκ μέρους τῶν ἐν ἐνεργείᾳ) εἴτε ἐκεῖθεν (ἐκ μέρους τῶν ἐν ἀποτάξει ἀξιωματικῶν) ὅσον ἀφορᾷ τὴν τελικὴν ρύθμισιν τοῦ ζητήματος ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως.

Η ΓΝΩΜΗ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ

Ἐπίσης ὁ κ. Παπαναστασίου ὁμιλῶν σχετικῶς χθὲς τὴν νύκτα ἐτόνισεν ὅτι ἡ ζητουμένη ὑπὸ τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἡγετῶν ἀναθεώρησις τῶν ἀποφάσεων τοῦ εἰδικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ γίνῃ δεκτή, ἐφόσον αἱ ἐργασίαι τοῦ συμβουλίου ἐτερματίσθησαν κανονικῶς, ἐδημοσιεύθησαν δὲ οἱ παρ' αὐτοῦ καταρτισθέντες πίνακες τῆς ἐπαναφορᾶς.

Ἄλλως τε, κατὰ τὸν κ. Παπαναστασίου, προηγήθησαν δύο ἀκόμη ἀναθεωρήσεις, ἐκ τῶν ὁποίων ἡ τελευταία ἔγινε τῇ μεσολαβήσει τῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν κατόπιν ἀξιώσεως τῶν ἀντιβενιζελικῶν. Ἂν ἡ ἤδη ζητουμένη τρίτη ἀναθεώρησις τῶν ἀποφάσεων τοῦ συμβουλίου ἐζητεῖτο πρὸ τοῦ τερματισμοῦ τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν σχετικῶν πινάκων, θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ γίνῃ συζήτησις.

Ἀλλὰ σήμερον, τὸ πρᾶγμα διαφέρει, κατὰ τὸν κ. Παπαναστασίου, ἐφόσον ἡ ἀποδοχὴ τῆς νέας ταύτης ἀξιώσεως τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἡγετῶν, ἐνῷ θὰ παρέτεινε τὴν ὑφισταμένην ἐκκρεμότητα, δὲν θὰ παρεῖχεν ἀφ' ἑτέρου οὔτε τὴν ἐξασφάλισιν ὅτι θὰ ἦτο ἡ τελευταία.

ΑΙ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

Κατὰ τὰς νυκτερινὰς πληροφορίας, αἱ ἀπόψεις τοῦ κ. Τσαλδάρη ἐπὶ τοῦ προκύψαντος ζητήματος ὅσον ἀφορᾷ τὴν κρίσιν τοῦ εἰδικοῦ συμβουλίου ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων συνοψίζονται εἰς τὰ ἑξῆς :

Ὁ κ. Τσαλδάρης δὲν θεωρεῖ ἱκανοποιητικὸν τὸ ἀποτέλεσμα τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν λόγῳ συμβουλίου, ἐκφράζει δὲ ἀπροκαλύπτως τὴν δυσαρέσκειάν του δι' αὐτό, θεωρῶν ὅτι τὸ ἀποτέλεσμα τοῦτο δὲν εἶναι ἀπόρροια ἀμερολήπτου κρίσεως καὶ συνεπῶς δὲν δύναται ν' ἀποτελέσῃ τὴν ἐπιδιωχθεῖσαν διὰ τῶν συνεννοήσεων τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, πρὸ τοῦ σχηματισμοῦ τῆς Κυβερνήσεως, βάσιν διὰ τὴν ὁριστικὴν λύσιν τοῦ ὅλου στρατιωτικοῦ ζητήματος καὶ τὴν ἐξάλειψιν τοῦ χάσματος ἐν τῷ στρατεύματι.

Ὁ κ. Τσαλδάρης θεωρεῖ γενικῶς ὅτι τὸ Συμβούλιον δὲν εἰργάσθη καλῶς καὶ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐκπληρώσῃ τὸν σκοπὸν τῆς συστάσεώς του παρ' ἓν μέρει μόνον καὶ μέρει ἐλαχίστῳ. Διότι ἐκ τῶν πληροφοριῶν τὰς ὁποίας ἔχει, ἀποδεικνύεται ὅτι: α) πολλοὶ ἀξιωματικοὶ ἐκρίθησαν μετὰ προκατειλήψεως μὴ περιληφθέντες οὔτε εἰς τὸν Α οὔτε εἰς τὸν Β πίνακα· β) πολλοὶ ἀξιωματικοὶ ἐκ τοῦ Γ' πίνακος θὰ ἠδύναντο νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸν πίνακα Β' πρὸς βελτίωσιν τῆς οἰκονομικῆς των θέσεως τοὐλάχιστον· γ) εἰς τὸν πίνακα Α τῶν ἐπανακτέων ἐπεβάλλετο κατὰ δικαίαν καὶ ἐντελῶς ἀμερόληπτον κρίσιν τοῦ Συμβουλίου νὰ περιληφθοῦν πολλοὶ ἀξιωματικοὶ ὄχι μόνον ἐκ τοῦ πίνακος Β' ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀποστρεφομένων καὶ τοῦ βαθμοῦ των καὶ τῆς ἀνωτέρας συντάξεως τοῦ πίνακος Γ'.

Ἐκτὸς τούτου ὁ κ. Τσαλδάρης ἐξηκρίβωσε χθὲς ὅτι μεταξὺ τῶν κριθέντων ὡς ἐπικυατέων ἀξιωματικῶν τοῦ πίνακος Α' ὑπάρχουν ἀρκετοὶ διὰ τοὺς ὁποίους ἔνας ἀγωνιστὴς τῆς ἐθνικῆς ἐπαναστάσεως ἐκφράζει τὴν τελευταίαν ἐθνικὴν συμφωνίαν καὶ τὰς ἐν τῇ ἐξωτερικῇ πολιτικῇ τῆς δηλώσεις τοῦ "Ἕλληνος ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μιχαλακοπούλου. «Ἐὐκαιρία ταύτη — γράφει — ὁ Ἕλληνας ὑπουργὸς ἐπέδειξε θάρρος διὰ τὸ ὁποῖον πρέπει νὰ συγχαρῶμεν αὐτὸν καὶ τὸν ἑλληνικὸν λαὸν διότι κατενόησαν τὴν ἀνάγκην τοῦ κατευνασμοῦ τῶν παθῶν. Ἐν μιουργηθέντων ἐκ τῆς ἥττης.» Ἡ «Πρωΐα» ἀναδημοσιεύει εἶτα ἀποσπάσματα τοῦ λόγου τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου καὶ τὸ ἄρθρον τοῦ «Μεσαζὲρ ντ' Ἀτέν».

Η ΣΥΜΒΙΒΑΣΤΙΚΗ ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν ἐγκυροτέρων πολιτικῶν κύκλων, τὸ ἀναφυὲν ζήτημα ὅσον ἀφορᾷ τὴν κρίσιν τοῦ εἰδικοῦ στρατιωτικοῦ συμβουλίου διὰ τὴν ἐπαναφορὰν τῶν ἀποτάκτων ἐμφανίζεται, κατὰ τὰς τελευταίας νυκτερινὰς πληροφορίας, σοβαρότερον ἢ ὅσον αἱ σχετικαὶ δηλώσεις τῶν πολιτικῶν ἡγετῶν ἀφίνουν νὰ ὑποτεθῇ.

Κατὰ τὴν γνώμην τῶν δύο ἀντιβενιζελικῶν ἀρχηγῶν, ἡ διαφορὰ τῶν ἀπόψεων των πρὸς τὰς ἀπόψεις τῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν δὲν προεκλήθη ἐπὶ λεπτομερειῶν τοῦ ἔργου τοῦ εἰδικοῦ συμβουλίου ἐπαναφορᾶς, ἀλλ' ἀφορᾷ ἐν τῷ συνόλῳ του τὸ ἀποτέλεσμα τούτου, ἐν σχέσει πρὸς τὴν συμφωνηθεῖσαν ρύθμισιν τοῦ ὅλου στρατιωτικοῦ ζητήματος.

Εἰς τὴν ἀντίληψιν ταύτην ἐπιμένει ἰδιαιτέρως, καθ' ἃ γνωρίζομεν, ὁ κ. Τσαλδάρης, αἱ λεπτομερεῖς ἀπόψεις τοῦ ὁποίου ἐκτίθενται ἀλλαχοῦ.

Δέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι εἰς τοὺς ἀντιβενιζελικοὺς πολιτικοὺς κύκλους ἐνεποιησαν δυσμενῆ ἐντύπωσιν αἱ δημοσιευθεῖσαι εἰς τὰς ἑσπερινὰς ἐφημερίδας τῆς χθὲς σχετικαὶ ἀντιλήψεις τῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν καὶ ἰδίᾳ αἱ δηλώσεις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκη, αἱ ὁποῖαι πιστεύεται ὅτι ἐρρίφθησαν σκοπίμως ὡς πρόκλησις.

Ἡ στάσις αὕτη τῶν δημοκρατικῶν ἡγετῶν δυσχεραίνει πολύ, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν ἀντιβενιζελικῶν πολιτικῶν κύκλων, τὴν προσπάθειαν ἐξευρέσεως συμφωνίας ἐπὶ τοῦ ἀναφυέντος ζητήματος.

Η ΠΡΟΤΑΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΕΤΑΞΑ

Καθ' ἃ εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν, ὁ κ. Μεταξᾶς εἶνε διατεθειμένος νὰ καταβάλῃ, εἰς τὸ σημερινὸν Ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ὑστάτην προσπάθειαν συμβιβασμοῦ τῶν ἀντικειμένων ἀπόψεων ὅσον ἀφορᾷ τὸ ζήτημα τῆς ἐπαναφορᾶς τῶν ἀποτάκτων. Ἡ συμβιβαστικὴ πρότασις τοῦ κ. Μεταξᾶ συνοψίζεται εἰς τὰ ἑξῆς:

Δεδομένου ὅτι οἱ δημοκρατικοὶ ἡγέται ἐπιμένουν εἰς τὴν ἀπόψιν ὅτι τὸ εἰδικὸν στρατιωτικὸν συμβούλιον ἐπεράτωσε τὸ ἔργον του καὶ δὲν δύναται νὰ ἐπανέλθῃ ἐπ' αὐτοῦ, εἶνε δυνατὸς ὁ κυβιβασμὸς τῆς ἀπόψεως ταύτης πρὸς τὴν ἀπόψιν τῶν ἀντιβενιζελικῶν ἀρχηγῶν περὶ συμπληρώσεως τῆς κρίσεως τοῦ συμβουλίου τούτου ὡς ἀκολούθως:

Ἡ Κυβέρνησις θὰ ὑποβάλῃ εἰς τὴν Βουλὴν συμπληρωματικὸν ψήφισμα διὰ τοῦ ὁποίου θὰ παρέχεται εἰς αὐτὴν (τὴν Κυβέρνησιν) τὸ δικαίωμα ὅπως ἐντὸς ὡρισμένης προθεσμίας προβῇ εἰς τὴν μετάταξιν μέχρις ὡρισμένου ἀριθμοῦ ἀξιωματικῶν ἀπὸ τοῦ πίνακος Γ' (τῶν ὑπολειφθέντων) εἰς τὸν πίνακα Β' καὶ ἀπὸ τοῦ πίνακος Β' εἰς τὸν Α.

Διὰ τοῦ τρόπου τούτου, οὔτε τὸ εἰδικὸν στρατιωτικὸν συμβούλιον εἶγεται, τὸ δὲ ὅλον ζήτημα ἀνατίθεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν παρὰ τῆς Βουλῆς, συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχικὴν ἄποψιν.

ΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΜΙΚΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΔΙΑ ΤΟΥΣ "ΕΤΑΜΠΛΙ„ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΚΑΙ ΘΡΑΚΗΣ

ΠΟΙΟΙ ΥΠΑΓΟΝΤΑΙ ΕΙΣ ΤΑΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΠΕΡΙ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗΣ

Χθεσινὰ τηλεγραφήματα ἐκ Κων)πόλεως ἐπιβεβαιοῦν τὴν ὑπὸ τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Ἀνταλλαγῆς ἔκδοσιν ἀποφάσεων, ἐγκρινούσης τὰς ἑλληνοτουρκικὰς συμφωνίας διὰ τοὺς «ἐταμπλί», τοὺς Κωνσταντινουπολίτας καὶ Ὁράκας.

Κατὰ τὴν πρώτην ἀπόφασιν ὡς «ἐταμπλί» θεωροῦνται ἅπαντες οἱ Ἕλληνες τῆς Κων)πόλεως καὶ οἱ Μουσουλμᾶνοι τῆς Δυτικῆς Θράκης, οἱ σήμερον εὑρισκόμενοι ἐκεῖ παρόντες, εὑρίσκοντο δὲ ὡσαύτως ἐκεῖ πρὸ τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 1918 καὶ πρὸ τῆς 30ῆς Ἰανουαρίου 1923. Ἐξαιρετικῶς θὰ ἦτο ἐν τοσούτῳ δυνατὸν νὰ ὑπαχθοῦν εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν πρόσωπά τινα ἄνευ ἐπαγγέλματος, περιουσίας καὶ μέσων συντηρήσεως. Τὰ πρόσωπα τῆς κατηγορίας ταύτης τῶν ἀνεπιθυμήτων θὰ περιληφθοῦν εἰς ὁπῶς ἀποκαλοῦν καταλόγους, τοὺς ὁποίους αἱ δύο Κυβερνήσεις θὰ ὑποβάλουν εἰς τὴν Μικτὴν Ἐπιτροπὴν πρὸ τῆς παρελεύσεως τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς κυρώσεως τῶν συμφωνιῶν. Ὁ ἀριθμὸς των δὲν θὰ ὑπερβαίνῃ πάντοτε τοὺς 150 ἑκατόρωθεν.

*Ὡσαύτως ὡς «ἐταμπλί» - ἐγκατεστημένοι θεωροῦνται οἱ ἐκ τῶν Ἑλλήνων τῆς Κων)πόλεως καὶ τῶν Μουσουλμάνων τῆς Δ. Θράκης ἀπόντες σήμερον, εἴτινες ὅμως εὑρίσκοντο εἰς τὰς ἐν λόγῳ περιφερείας πρὸ τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου 1918 καὶ πρὸ τῆς 30ης Ἰανουαρίου 1923, ἐρρόσον κατὰ τὰς ἡμερομηνίας ταύτας, ἐπλήρουν ἕνα ἐκ τῶν ἑξῆς δύο ὅρων: α') ἦσαν ἐγγεγραμμένοι εἰς τὰ ληξιαρχικὰ μητρῶα τῆς Κων)πόλεως καὶ τῆς Δ. Θράκης καὶ β') νὰ εἶχον μόνιμον κατοικίαν εἰς τὰς περιφερείας αὐτάς, μὲ τὴν πρόθεσιν νὰ παραμείνουν διαρκῶς ἐκεῖ. Ἡ πρόθεσις αὕτη ἐξάγεται ἐκ σειρᾶς περιστατικῶν, οἷα ἡ διαρκὴς ἐξάσκησις ἐπαγγέλματος (ὡς λ. χ. ἐμπόριον, βιομηχανία κλπ.) ἡ συμφώνως πρὸς τοὺς ἰσχύοντας νόμους πρόσκτησις πελατείας, ἢ τὸ γεγονὸς τῆς συνάψεως συμβολαίου ἐργασίας, διαρκοῦς χαρακτῆρος, ἡ ἐξάσκησις ἐπαγγέλματος, τοῦ ὁποίου ὁ χαρακτὴρ συνεπάγεται διαρκῆ παράτασιν τῆς διαμονῆς, ἐν γένει δὲ πᾶν γεγονὸς τὸ ὁποῖον ἀποδεικνύει ὅτι τὸ πρόσωπον τοῦτο εἶχεν ἐκεῖ τὸ κέντρον τῶν ἀσχολιῶν του καὶ τὴν πρόθεσιν ν